

आदिकाण्डं

२५

गुरुणैवमनुज्ञातौ ततस्तौ देवद्विपिणौ ।
कुशीलवौ राजपुत्रौ प्रकृत्या मधुरस्वरौ ॥ ५० ॥
द्वपानुद्वपौ रामस्य बिम्बाद्विम्बमिवोद्गतौ ।
वेदवेदाङ्गेतिहासपुराणपरिनिष्ठितौ ॥ ५१ ॥
जगतुस्तौ तदा काव्यं मधुरं मधुरस्वरौ ।
यथोपदिष्टमृषिणा संनिधौ ब्रह्मवादिनां ॥ ५२ ॥
तयोर्ब्रह्माभवत् प्रीतः सेन्द्राश्च सुरसत्तमाः ।
गन्धर्वाः पतगाश्चैव पन्नगाश्च महर्षिभिः ॥ ५३ ॥
तौ कदाचित् समेतानामृषीणां देवद्विपिणौ ।
काव्यं रामायणं मध्ये सहितावभ्यगायतां ॥ ५४ ॥
तच्छृण्वतां तदा काव्यमृषीणां हर्षसंभवः ।
संघशोऽभून्महानादः साधु साधिति शंसतां ॥ ५५ ॥
सुप्रीतमानसाश्चैव मुनयो धर्मवत्सलाः ।
शशंसुर्भ्रातरौ तत्र गायन्तौ तौ कुशीलवौ ॥ ५६ ॥
अहो भावानुगं काव्यमहो गीतमहो स्वरं ।
अहो भगवतः सम्यग्रामस्य चरितं महत् ॥ ५७ ॥
चिरवृत्तमपि क्येतत् प्रत्यक्षमिव दृश्यते ।
संस्कृतं मधुरं चैव समाक्षरपदक्रमं ॥ ५८ ॥
प्रयोक्ताराविमौ चापि सम्यगस्य कुशीलवौ ।
कुमारौ देवगर्भाभौ तरुणौ मधुरस्वरौ ॥ ५९ ॥